

Det Anarkistiska Biblioteket

Ett brev om ryska revolutionen

Peter Kropotkin

Peter Kropotkin
Ett brev om ryska revolutionen
1921

Le Libertaire 22/7 1921
Översättning: Staffan Jacobson 2017

sv.anarchistlibraries.net

1921

Kamrater och vänner,

Det sista kriget har bevisat att det i dagens samhälle är absolut galet att hoppas att en dag kommer när krig skulle bli omöjliga, så länge som nuvarande utnyttjande av arbetskraften av kapital och reaktionära nationer som är mer avancerade inom industrin fortsätter att existera. Så länge detta utnyttjande varar, kommer krig att förstöra mänskligheten och hindra dess utveckling. Det fyraåriga kriget (som fortfarande fortsätter) har återigen bekräftat vilket socialister av alla nyanser har påpekat upprepade gånger: Så länge som kapitalet kan köpa arbetsstyrkan och berika sig genom att andra strider, kommer det att finnas interna krig. Och det som är sant för en nation är också sant för folket i samhället. Nationen som går före andra nationer i sin ekonomiska utveckling (eller annars bara tror att de går före), kommer oundvikligen att försöka berika sig med våld.

Under de nuvarande förhållandena kommer krig tillbaka, och deras karaktär, som vi har sett nyligen, kommer att bli mer och mer grym, mer och mer avskyvärd och mer och mer katastrofal för de kommande generationerna. Under dessa förhållanden blir behovet av en djupgående återuppbyggnad av samhället på en ny bas – det vill säga för en social revolution – alltmer uppenbart. Därför är det absolut nödvändigt att de som är mest intresserade av återuppbyggnaden grundligt diskuterar de väsentliga dragen i de förändringar i samhällets struktur som det är fråga om att uppnå.

Hittills har arbetarna haft lite intresse för denna typ av diskussion. De trodde inte på möjligheten till en förestående social revolution. Men de måste nu se att de hade fel. Livet självt, och framförallt kriget, har infört kravet på återuppbyggande. Den sociala revolutionen knacker på våra dörrar. Dessutom, som du utan tvekan kommer att lära dig när dina delegater kommer tillbaka från Ryssland, har försöket med en jakobinsk social revolution, som har skett i stor skala i nästan tre år, inte frambringat de resultat vi hoppades på. De kommer att förklara detta misslyckande genom kriget, som fortfarande pågår. Men orsaken ligger mycket djupare.

Revolutionen i november 1917 försökte etablera en blandad regim i Ryssland av Babeufs högt centraliserade auktoritära kommunism; med Pecqueurs lika centraliserade kollektivism, som har blivit populariserad i Europa i fyrtio år under namnet marxismen. Och detta försök – det måste erkännas – har verkligen inte gett de resultat vi hoppats på.

Försöket att upprätta en starkt centraliserad makt, som förordade den kommunistiska revolutionen genom dekret och genom byråkrater, lyckades inte. De vanliga dygderna i varje centraliserad stat nöts bort i denna administra-

tion, folkets massa är utesluten från rekonstruktionen, och de kommunistiska byråkraternas diktatoriska befogenheter långt ifrån att lindra det onda förvärrar det bara.

Det är därför uppenbart att arbetarna i Central- och Västeuropa, särskilt de latinska, när de känner till revolutionens resultat i Ryssland bör leta efter effektivare sätt att nå sina mål. Redan i Första Internationalen, när de studerade "offentliga tjänster i det framtida samhället", sökte de lösningen på det sociala problemet genom socialisering av produktion och utbyte men de ville komma dit inte genom den centraliserade staten utan med federationen av fria kommuner, decentraliseringen av produktion och utbyte och uppvaknande lokala initiativ från grupper av producenter och konsumenter. Kortfattat studerade de frågan om hur man bygger det nya samhället, inte genom order från centrum, utan genom konstruktion från det enkla till det komplexa, att alltid uppmuntra varje lokalt och individuellt initiativ i stället för att döda det med arméer av funktionärer som utövar centrumets vilja efter bästa förmåga.

Experimentet som utförts i Ryssland har bekräftat behovet av att utveckla dessa tendenser av autonomi och federalism, och det är i den här riktningen som arbetarnas ansträngningar utan tvivel kommer att leda, så fort de dyker i in i de stora och svåra frågorna som konfronterar varje revolution. Bröder och vänner, i Västeuropa har historien ställt upp en formidabel uppgift för er generation. Det faller på dig att börja tillämpa socialistiska principer och hitta praktiska former. Och det är på dig som uppgiften faller att utveckla de nya strukturerna i ett samhälle där exploateringen av människan för både mänskliga och klasser kommer att ha försvunnit och samtidigt ett samhälle där istället för centraliseringen som leder oss till förtryck och krig, kommer att utveckla tusen levande centra och konstruktiva krafter i fria fackföreningar och oberoende kommuner. Historien driver oss i den riktningen. Så, låt oss modigt ta oss an den uppgiften! Låt oss bryta med de två fördomarna staden och staten! Och i våra grupper och kongresser, i våra fackföreningar och i våra kommuner hittar vi de nödvändiga elementen för att bygga ett nytt samhälle, arbets- och frihetssamhället, fritt från kapital och stat och fritt från auktoritetstron.